

[Justitsministeren.]

storkommunerne får udbygget det tekniske administrationsapparat.

Endelig vil jeg gerne nævne civilforsvaret. Når politiet har civilforsvarsopgaver, hænger det sammen med politiets almindelige pligt til at opretholde ro og orden også i katastrofesituationer. Spørgsmålet om politiets stilling i civilforsvaret er i øvrigt netop bragt frem i civilforsvarsrådet i forbindelse med drøftelsen af et udkast til ændring af civilforsvarsloven. Når dette lovforslag fremkommer, vil der blive lejlighed til at se på det spørgsmål her i folketinget, og jeg er ganske enig med fru Dagmar Andreasen i, at det ville være ønskeligt, om politiets arbejde på dette område kunne stærkt indskrænkes.

Dagmar Andreasen: Jeg var i grunden godt klar over, at det dér med inddrivelsen af gældsbeløbene rendte på vanskeligheder. Jeg nævnte nu udtrykkelig, at det burde være i afbetalingshandler, men måske er det afbetalingsloven, man skal i lag med, og måske kan det slet ikke løses. Men der er et problem i, at de forretninger, som sælger overfrakker på afbetaling, får så megen service fra det offentlige. Jeg synes ikke, det er rimeligt.

Jeg havde ellers et vældig fint regnestykke: at hvis alt det, jeg havde foreslået, som kunne aflaste politiet, blev gennemført, ville der i forhold til den journalstatistik, jeg har fået ind, blive lidt under halvdelen af arbejdet tilbage. Og så ville der i hvert fald blive mere tid til det rent politimæssige.

Der er en ting, der altid har ærgret mig, at jeg om aftenen, når jeg gik en tur i mørke, måtte springe for livet, fordi der kom en cyklist eller en knallert uden lygte. Men i forbindelse med sådanne sager er jeg blevet gjort bekendt med, at hvis en knallertkører på 17 år bliver taget for ikke at føre lygte, kan man i visse tilfælde — det er ikke unormalt — komme op på 41 ekspeditioner i en sådan sag, inden de 50 kr., der falder i bøde, er inde, og hvis man er lidt mere heldig 29. Må jeg ikke råde justitsministeren til at få nogen uden for politiet til at se på disse ekspeditionssager, for det må da i hvert fald kunne gøres nemmere, og indtil det er sket, vil jeg springe med lidt større glæde for livet ved tanken om, hvad jeg sparer i skat.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg kan sige, at der for nylig er indført større retsafgifter, end vi har haft før, således at det ingenlunde er gratis at føre selv de små retssager. Det skal det efter min mening heller ikke være, men det er altså ordnet på den måde, at retsafgifterne er gjort større.

Det er muligt, at ekspeditionen af sager om cykelkørsel uden tændt lygte i visse tilfælde kan kræve en hel del ekspeditioner. Det er netop et af de områder, hvor vi ser på, hvordan vi kan rationalisere, således at der bliver så få ekspeditioner som muligt i de enkelte sager.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Karl Max Rasmussen* til justitsministeren:

„Vil ministeren tage initiativet til at få hævet honoraret for domsmænd og nævninger?“

Skriftlig begrundelse.

Befolkningens medvirken i retsplejen er en god ting, såvel når det gælder åbne døre, som når det gælder medvirken af domsmænd eller nævninger i straffesager. Det sidste må dog forudsætte, at nævninger og domsmænd rekrutteres fra alle befolkningslag.

For at det kan lade sig gøre, må vilkårene være lige. Det bør ikke være sådan, at nogle vægrer sig ved at lade sig optage på domsmænds- og nævningegrundlisten, fordi de får et større eller mindre tab af arbejdsfortjeneste, når de skal medvirke.

For 9 år siden hævedes honoraret fra 16 kr. til 50 kr., som dengang var den gennemsnitlige fortjeneste pr. dag i industri og håndværk. Pris- og lønstigninger siden da må nu kunne motivere en forhøjelse af honoraret.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Karl Max Rasmussen: I tilslutning til den skriftlige motivering må jeg understrege, at det er uomgængeligt nødvendigt, at honorarerne til domsmænd og nævninger hæves væsentligt, hvis hvervet ikke skal forbeholdes særlig privilegerede befolkningsgrupper.